

Die Urkunden Lothars II., 3

(C.) In nomine omnipotentis dei et salvatoris nostri Iesu Christi. Hlotharius divina praeveniente clementia rex. Si petitionibus servorum dei et virorum ecclesiasticorum benigno favore libenti adquiescere studemus easque ad effectum perducere satagimus, nostrorum imitamur vestigia praedecessorum idque in postmodum ad subsidium animae nostrae pertinere minime ambigimus. Idcirco comperiat omnium fidelium sanctae ecclesiae ac nostrorum praesentium videlicet et futurorum industria, quia Eigil venerabilis abba et rector monasterii, cuius vocabulum est Prumia et est constructum in honore domini et salvatoris nostri Iesu Christi nec non et beatae dei genetricis semperque virginis Mariae, detulit obtutibus nostris domni et genitoris nostri Hlotharii serenissimi augusti auctoritatem, in qua continebatur, qualiter patres nostri Pippinus videlicet et Karolus et avus noster Hludouuicus gloriosi imperatores seu et ipse morem sequens praedecessorum suorum eundem monasterium non solum multiplicibus rebus ditaverint, verum etiam sub eorum tuitione successorumque suorum constituerint, confirmantes atque praecipientes, ut in villis vel rebus praedicti monasterii nullus iudex publicus absque eius iussione ad causas audiendas aut freda undique exigenda vel fideiussores tollendos nec scaras vel mansionaticos seu coniectos tam de carrifigio quamque de paraveredis exigere aut exactare praesumeret, sed quicquid exinde tam de hominibus francis quamque et ecclesiasticis seu servientibus, qui infra agros vel fines seu super terram praefati coenobii degere videntur, fiscus aut freda poterat sperare, ex eorum indulgentia in luminaribus ipsius coenobii cederent. Praefatus itaque abba petiit celsitudinem nostram, ut eandem auctoritatem nostrae denuo confirmaremus ipsumque monasterium cum rebus omnibus et familiis, quae praesenti tempore in diversis pagis et territoriis tam per traditionem praedictorum patrum seu et genitoris nostri Hlotharii augusti seu ex liberatione liberorum hominum per traditiones commutationes venditiones aut ex qualicumque legali ordine praescriptum monasterium tenet vel possidet vel quae deinceps in iure ipsius sancti loci divine pietati augeri placuerit, sub nostra tuitione atque immunitatis defensione constitueremus. Cuius precibus adquiescere placuit et hos nostros apices imperiales fieri iussimus, per quos decernimus atque praecipimus, ut quicquid tam ex donatione regum vel traditione liberorum hominum ad idem monasterium legibus conlatum est et praesenti tempore legaliter tenet ac possidet vel ea quae ab hinc in futurum ibidem iuste et legaliter traditum fuerit, perennis temporibus rectores ipsius monasterii absque ullius iniusta contrarietate teneant et possideant. Insuper praecipimus atque per hanc nostram auctoritatem sancimus, ut nullus iudex publicus vel quislibet ex iudiciaria potestate in ecclesias aut loca vel agros seu reliquas possessiones praenominati monasterii tam francos quam ecclesiasticos vel servientes, qui infra agros vel fines seu super terram praedicti monasterii manent, bannum aut heribannum exigere aut exactare praesumat aut ullas redibitiones vel inlicitas occasiones quaerere, sed liceat rectoribus praefati monasterii cum omnibus rebus et mancipiis iure possessis quieto ordine vivere ac residere, quemadmodum iam dicti genitoris nostri reliquorum patrum nostrorum auctoritatibus, seu et in haec nostra continetur, nostro successorumque nostrorum fideliter parere imperio, qualiter monachi ibi per successiones temporum liceat quiete vivere et domini misericordiam pro nobis, coniuge proleque nostra adtentius exorare. Quicquid etiam de rebus praedicti monasterii ius fisci exigere poterat, totum nos pro aeterna remuneratione in luminaribus iam dicti monasterii et alimonia pauperum vel sustentatione peregrinorum in nostra perennis temporibus concedimus aelimosina. Haec vero auctoritas confirmationis nostrae per futura tempora inviolabilis

atque inconvulsa permaneat, manu propria subter eam firmavimus et anuli nostri
inpressione assignari iussimus. Signum Hlotharii gloriosi regis. Ercambaldus notarius
recognovit. Data III id. febr. anno Christo propitio regni domni nostri Hlotharii gloriosi
regis I, indictione IIII; actum Aquisgrani palacio regio; in dei nomine feliciter.